

Szívárvány

2015. FEBRUÁR • XXXVI. ÉVFOLYAM • 382. SZÁM

2.

FRANCSOVICS JUDIT

Tocsog- locsog...

Tocsog-locsog Február,
csizmáján tapad a sár.
Karonfogja a szelet,
őrzi még a hideget,
de ereje fogytán már,
hol megbotlik, hol megáll.
Nyomában jár a Tavasz,
fiatal, és oly pimasz,
gúnyolja az öreget,
kergeti a hideget.
Víg szellővel cimborál,
barátja a napsugár.
Melengeti a mezőt,
a szántót, a legelőt,
s ha elűzte a Telet,
jöhet már a Kikelet.

LÁSZLÓ NOÉMI

Nyitogató

Fehér, szürke, fekete:
forog a tél kereke.

Lila, barna, sárga, kék:
üveges a messzi ég.

Szél sikálja, nap süti,
hópehely koccan neki,

fénytábláit sarkig tárja
éhes cinke fürge szárnya.

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Farsangi parádé

Három napja áll a bál,
eszeveszett karnevál,
ropja sánta, járja vén,
dobbant kecske és tehén,
serpenyőben sül a fánk,
elfogyott a tűzifánk.
Sebaj, hisz a tél lelép,
hajlik boka, térd, derék.

Három napja áll a bál,
táncra perdül a szamár,
derék Illés lánggra kap,
kinyitja szemét a Nap,
kergetik innen a telet,
közeleg már a kikelet.

FAZAKAS CSILLA rajza

SIKÓ-BARABÁSI ESZTER

Balambér bánata

OROSZ ANNABELLA rajzai

Balambér búsan nyitogatta nagy, szürke szemét.

Újra reggel van, de hiába, ma sem fog sikerülni... – morcogta.

A hómező résztvevően sóhajtott, s két hópihe tótágast állt Balambérunk orrán, ám ő szomor-komor maradt. Nappal ébren búslikodott, éjjel meg álmában folytatta. Ha azt hiszitek, hogy Balambér ilyen bánatosféle

szerzet volt, nagyon tévedtek! Ő igenis szeretett vidámkodni, kacagásától a jégtömbök szoborrá szépültek, ha fütyült, elkotródott a legvicsoribb hófelhő is. Ám Balambér már egy hete nem kacagott, nem fütyörészett, kizárólag búbanatoskodott. Ugyanis pont egy hete jött rá, hogy leghőbb vágya a repülés. Sűvíteni, mint megkergült parittyakő, vagy csak lebegni, mint a pitypangszősz – mind egy, csak szállni szeretett volna. Ugrált is naphosszat, két karját sebesen mozgatva, ahogy Galamb úrnál látta. De Balambér nem Galamb úr, ő jegesmedve, ki naphosszat eltespedve hever, s a repülésért bolondul... Nem is szállt fel hát, hiába várt csodát.

– Ó, te szegény, földhözragadt Balambér, sosem leszel eget szelő kalandor – simogatta saját buksiját. – Böm-böm-böm – zokogott.

Patty-putty, hullottak a könnyei. A hómező tükörjéggé vált szánalmában. A könnycseppek csilingeltek a jégen.

Samu erre a gingallóra felneszelt. Gyorsan az ajtóhoz ment, hátha valaki be szeretne jönni. Ám az ajtónál nem állt senki.

– Honnan jön hát a csengetés? – töprengett. – Nahát, a gyerekszobából! – lepődött meg.

Kutatott az ágy alatt, a szekrényben, mígnem a polcon rábukkant a bús Balam-bér.

– Hát te miért pityogsz itt? – kérdezte kedvesen.

A kis jegesmedve elpanaszolta bánatát.

– Ha csak ennyi a baj, könnyen segíthetek – rikkantott Samu, azzal reccs!, s Balam-bér érezte, hogy lebeg.

– Repülőööööök! – keringett a szobában.

Akkor toppant be anya. Balam-bér megszeppent, Samu még inkább.

– Sámuel!!! Miért tépted ki a mesés-könyvből a lapot??? – kérdezte anya, de szeme nem a dühtől csillogott.

Samu elmesélte Balam-bér bánatát. Anya csak hallgatott.

– Szóval úgy tanítod repülni, hogy lebegteted a könyvlapot?

Samu bólintott.

– Várj, mutatok valamit – vette el a kisfiútól a lapot anya. – Nézd, így bármikor repülhet – mondta, és feltűzte a függönyre a mackós képet.

Egy szellő azonnal játszin megemelgette. Samu hálásan bújt anyához.

– Gyere, te megmentő, süssünk fánkot – súgta anya, és kimentek a szobából.

Már nem hallották a füttytrillákat, s nem láthatták, hogyan szépülnek szoborrá a jég-tömbök, és kotródnak a vicsori, ádáz hó-felhők.

P. BÜZOGÁNY ÁRPÁD

Mátyás-napi piros orral

Hej, ez a február
milyen hideg széllel jár!
Zörgeti az ablakokat,
miatta vacog a fogad,
fagyos ujjal mutat rám:
– Piros az orrod? Hadd lám!
Kinek lehet abban kára,
jégcsap nőtt a csatornára,
a nyakamba havat hint,
fagyos fülemre pattint.
Na, de eljön Mátyás napja,
hogyha a jeget ittkapja,
azt mondják, hogy elviszi –
csak február nem hiszi:
míg a világ – azt gondolja –
a havat szemembe fújja.

Szent Mátyás apostolt Jégtörő Mátyásnak is nevezik. A hagyomány szerint az ő szekercéje töri meg a jeget, a tél hatalmát: ha Mátyás jeget talál, megolvasztja, ha nem talál, csinál. Szent Mátyás ezen a napon osztja ki a sípokat a madaraknak, hogy újra énekeljenek. Mátyás királyunk február 24-én született, ezért kapta a Mátyás nevet.

ÜNIPAN HELGA rajza

Csuka fogta róka

Bukovinai székelly monda

Volt egyszer egy szegény sváb varga. Egyszer a víz mellett meglátja, hogy egy róka lesi a halakat. Egy nagy harcsa épp ott úszott arra, a róka utána kapott, és a szájába harapott. A csuka is a róka szájába, és nem tudták egymást elengedni.

A sváb vargának se kellett több, zsákba dugta a rókát csukástul, és elvitte Budára, Mátyás királyhoz.

Igen ám, de az ajtónálló őr nem engedte bemenni.

– Úgy engedlek be, ha felét nekem adod annak, amit kapsz.

Megígéri. Megyen a másik ajtóhoz, ott is azt mondja az őr:

– Csak úgy eresztelek be, ha felét nekem adod annak, amit kapsz.

Mit tehetett, megígérte annak is.

Na, bekerült Mátyás elébe, és mutatja, hogy mit fogott. Mivel nem tudott jól magyarul, ilyenformán mondta:

– Csuka fogta róka, róka fogta csuka, varga fogta mindkettőt.

A király jót nevetett, és mondta a kincstárosnak, hogy adjon száz aranyt neki.

– Nem, felség, száz botot! – mondja a varga.

A király csodálkozott, hogy mi lelte a vargát, de az csak azt hajtogatta, hogy neki száz botot adjanak.

– Na, ha olyan nagy kedved van a botra, húzzátok deresre, és adjatok neki, amit kér! – szolt Mátyás király.

– Nem nekem, felség, a két őrnek kell adni, mert azoknak ígértem oda a jutalmat – sietett a varga a válasszal.

A király parancsára deresre fektették a két mihaszna ört, és kiolvasták nekik az ötven-ötven botot.

Mátyás a vargát gazdagon megjutalmazta.

FODOR SÁNDOR

Csipike, a kiválasztott

– Tulajdonképpen van valami mélyebb értelmében annak, hogy Bagoly Doktor éppen rajtam próbálta ki a Góliátport – gondolta Csipike. – Mert mi lett volna, ha történetesen Kukucsi veszi be a növesztőt? Megnő irdatlan nagyra, és befúrja magát a föld alá, aztán csodálkozhatott volna mindenki, amikor égszakadás, földindulás, a fejemen... – No, nem... Nagy koppanás nem lett volna, és talán égszakadás sem, de földindulás annál nagyobb, valahányszor Kukucsi halmokat túr a föld felszínére. Biza, milyen szerencse, hogy Kukucsi nem jutott a Góliátporhoz, mert amilyen falánk, mind megette volna, és egyszerűen beköszönt a világvége! Madár se lett volna sokkal jobb. Igaz, ő nem turka-furkál, de énekel! És ha ilyen óriásnagyra nőtt volna, jaj! Még elképzelni is iszonyú a gyönyörű szép madárdalt ezerszeres hangerővel! Megsüketült volna a világ! Medve bácsiról, Nyestről, Szarvasbikáról, Vadmalacról vagy éppenséggel Kecsebékáról ne is essék szó, mert arra, hogy mi lett volna, ha ők nőnek ilyen behemót-nagyra, még gondolni is rossz!

Nagyon mély értelmében van annak, hogy éppen ő vette be a Góliátport. Mert ez a csodaszer a testet megnöveli ugyan, de aztán, ha

az óriásnagy testben csak lötyög az apró lélek, mit sem ér az egész. Csipikében pedig ez az egy mindig megvolt, az óriásnagy lélek. Abban a pici testben ugyancsak szorongott szegény, most legalább kinyújtózhatik egy kissé. Kinyújtózhatik, és segítségül hívhatja az ést, Csipike beretvaéles esztét. Mert a kettő együtt megy. Ha teszem azt, mondjuk Medve bácsiban meg is volna a nagy lélek – sokra nem vinné vele, mert borotvaéles és óriási ésszel – Bagoly Doktort kivéve – az erdő egyik lakója sem dicsekedhetik, bár ebben az értelemben még Bagoly Doktor is messze elmarad Csipike mögött. Vegyük például a Góliátport – gondolta Csipike. – Lám, szegény drága jó Bagoly Doktor hosszú évekig dolgozott rajta, amíg feltalálta. Én egyetlen délután feltaláltam volna a Góliátport! – állapította meg örömmel. Azután megint töprengeni kezdett: – Tényleg, miért is nem találtam fel én a Góliátport?

Erre a fogas kérdésre csakis a nagyon éles eszével válaszolhatott. És válaszolt is magának, mégpedig nyomban:

– Azért, mert nem jutott eszembe!

Az óriástestben óriáslélek, valamint a beretvaéles ész birtokában Csipike elégedetten

gondolt arra: igenis, mély értelmű az ő növekedése és óriássá válása. Ezáltal válthatja valóra küldetését.

Az ő nemes küldetése pedig, hogy szebbé, jobbá tegye a világot.

– Legelőször is, számba veszem a Földet, hogy lássam, merre a legégetőbb a szükség, hová kell sürgős segítség?

És elindult.

Vigyázva haladt. Rétről rétre lépett, de előbb megnézte, nem tapos-e valamiféle élőlény-telepre? Három lépés után hatalmas folyót pillantott meg – körülbelül ötödakkorának tűnt neki, mint annak idején a Patak. Csak-hogy a folyó nem csobogott, szökdelt. Lassan, csendesen hömpölygött tova messzire, ahol valami irdatlanul nagy víz sejlett a csillagok alatt – vízben körülbelül akkora lehetett, mint Csipike óriásban.

A kanyargó folyón apró, fényes pontocskák úsztak nemcsak le, felfelé is. Amikor Csipike egy kicsit lehajolva jobban megfigyelte, látta, hogy a parányi fényes pontocskák hajólámpások. A legnagyobb hajók se lehetnek hosszabbak Csipike ujjbegyénél.

– Első számú tennivaló – mondta Csipike –, a kezemmel egyenes medret húzok a folyónak, ne kanyarogjon összevissza, és akkor a kis hajók is gyorsabban járhatnak rajta. Na, de menjünk tovább.

Nagy óvatosan továbblépdelt. Vagy ötvenet léphetett – de az is lehet, hogy csak negy-

venötöt –, amikor az irdatlanul nagy víz partjához ért. Álmélkodva tapasztalta, hogy nem lát el a túlsó partig. Ez a víz talán még nálam is nagyobb, de csak hosszában meg szelében – gondolta, és hogy megbizonyosodjék, lehúzta egyik papucsát, és belelépett. Jó hosszút lépett – de a víz alig ért a bokájáig. Tovább nem is ment, elhatározta, ha majd egyéb sürgető dolga nem lesz, átgázol az irdatlan vízen, és visszafordult. Addig ment, mendegélt, amíg az ismerős tájra nem ért, de

ott se állt meg. Gyalogolt a maga óvatos módján tovább. Vagy százat léphetett, közben három nagy folyót és nyolc-tíz apró fénypontocskás Jánosbogárka-gyülekezetet – azaz nagy városokat – lépett által, amikor csodálkozva torpant meg. A bokáján alig felül érő hegyek tetején hó volt.

– Álljunk meg, atyámfiai – mondta Csipike –, hiszen még nincs itt a tél.

Lehajolt, és a hóborította bércekre lehelt. Fújta-fújta a meleget, amíg bele nem fáradt, el is olvasztotta a havat jó darabon, amikor csodálkozva vette észre, hogy a folyócskák duplájukra duzzadtak. Hohó, elég, még árvizet csinálók! – hagyta abba Csipike az olvasztást. Továbbindult, és álmélkodva látta, hogy minden lépésnél szaporodnak a hófoltok, már a hegyek lábánál is hó volt, aztán a völgyekben – és újabb tizenöt-húsz lépés után megállt: végtelennek tűnő, ködbe vesző hómező terült el előtte.

Tehát – eddig.

A tengertől – a hómezőig.

Csipike megértően bólintott, majd szép lassan visszaballagott azokra a tájakra, pontosan arra a helyre, ahonnan elindult. Most, miután számbavette a birodalmát, a földnek azt a darabját, amely körülveszi őt, amelyen növények, állatok és emberek élnek, nemcsak óriásnak, hatalmasnak is érezte magát. Hiszen egy óvatlan lépés, és eltapos egy világvárost. Seper egyet a lábával, és elegyenget egy egész hegláncot erdőstül, mindezt. De nem teszi. Mert ő csak jót tesz. Arra gondolt, hogy eddig, parányi törpéske korában is jót tett – de mit? Letörölte a virágport a levelekről – mosolyogni való. Ellenőrizte, és jóváhagyta Csigabiga házépítését – nevetséges! Jó reggelt köszönt az Erdőnek, megcirógatta Nyúl fülét, ha szomorú volt, szelídségre és szeretetre intette Szarvasbikát,

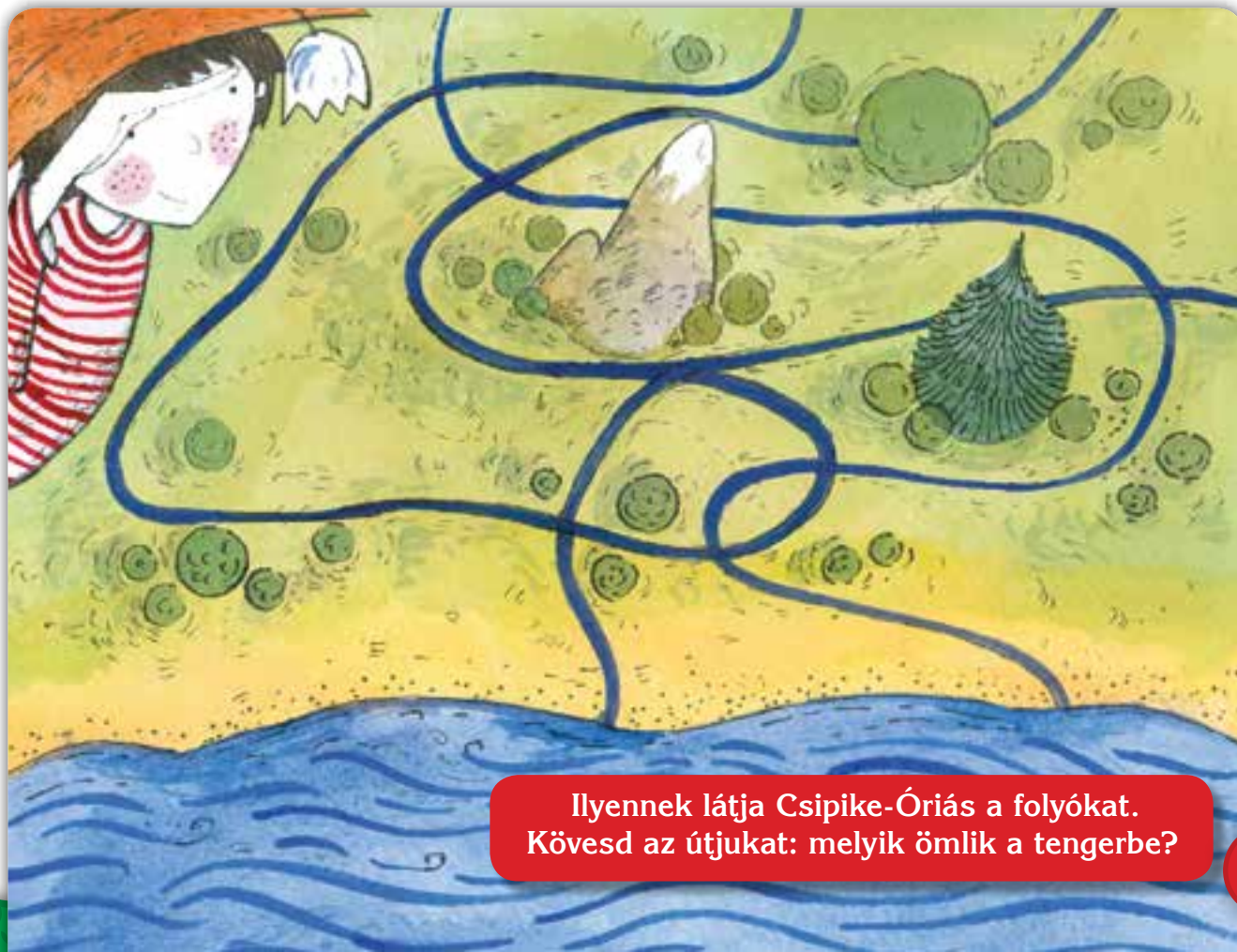
minőségi vizsgálatot tartott a Méheknél – hát meg lehet ezt állni kacagás nélkül?! Mindez együttvéve mi ahhoz képest, hogy ha olyan kedve támad, hát szétszórhatja – és minden bizonnyal szét is szórja a viharfelhőket? Jó előre mulatott szegény Vöröshangyáékon, akik bemondják majd, hogy helyenkint csapadék zivatarokkal, és semmi sem lesz, mert Csipike elzavarja a helyenkint csapadékot meg zivatarokat. És boldogság köszönt majd

az Erdőre, de nemcsak az ő erdejére, minde-
nikre, és az emberekre, és... felnézett az égre.
A sok sziporkázó csillag között kedvencét, az
Esthajnalcsillagot kereste.

Az már éppen búcsúzni készült az ég pe-
remén. Csipikének már csak annyi ideje volt,
hogy rákacsintson.

– Meglásd, neked is jobb dolgod lesz.

A csillag visszakacsintott, és lebukott a
messzi láthatár mögött.

Ilyennek látja Csipike-Óriás a folyókat.
Kövesd az útjukat: melyik ömlik a tengerbe?

SZÁNTAI JÁNOS

Csiribí, Csiribá

Csiribí a szőnyeg alatt.
Csiribá a kéménylyukban.

Csiribá

Kéménylyukban
kalapot tett,
kürtőkemény-
füstmagosat,
kürtkalapban
jól szelelő
kéménykürtjét
fújja egyre-
másra, fújja
újra s megint.

Csiribí

Szőnyeg alatt,
szőnyeg alá
alászelelt
szégyenében,
mert neki nincs...
hogyan ő mégsem...
csak nem tudja...
perzsasípját
olyan szépen...
megint s újra.

KÜRT

HAVASIKÜRT

FÜVOLA

FÜRÜLYA

Csiribí és Csiribá minden sípot,
kürtöt ismer. Hát te? Fesd olyan
színűre a pöttyöket, amilyen a
hozzájuk találó szókártya.

SZÁJHARMONIKA

HARSONA

SZŐCS MARGIT

De jó is...

De jó is az eszkimónak!

Télen-nyáron hógolyózik,
kutyaszánon ácsingózik.
Tudása ha elapad,
azon fenn sosem akad:
összehord hetet-havat.

De jó is a beduinnak!

Nem ül benn a hivatalban,
tevegel a sivatagban,
futóhomokvárban él,
karavánján hét nap kél,
kiter útjából a tél.

Egérke

kukucskál ki
a sajtból. A kar-
tondobozra fesse-
tek sajtlyukakat,
a fejedre húzz
egérmaszkot.

Eszkimó

jelmezünkhöz bundás csuklya, csizma il-
lik. A szigony hegye és a halak habszi-
vacsból készültek, a háló lyukacsos zöld-
ségzsák.

Tükörtojás

lesz belőled, ha fehér
vászonzsákra vagy apu
polóingére textil tojás-
sárgát varrtok. A zöld
blúz, nadrág, „ven-
déghaj” lesz a spe-
nót-körítés hozzá.

Autópálya

A fiú-jelmez szürke trikó és nadrág, rajta fehér ragtapaszból ragasztott közlekedési vonalak. A kisautókat varrjátok rá, nehogy lepotyogjanak, ha „megindul az út” velük.

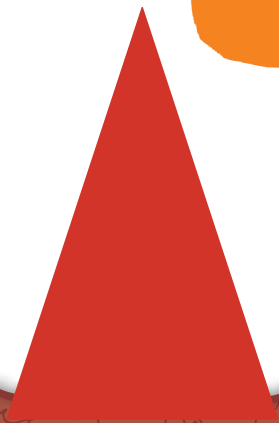
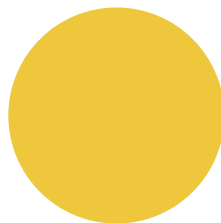
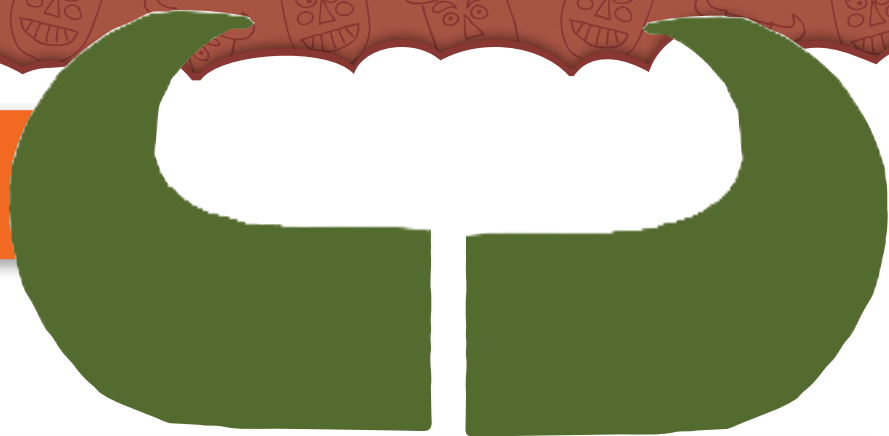
Beduin és tevéje

Fogjatok össze hárman, és valósítsátok meg ezt a jelmezt. Az arabus anya szürke vászonruhájában, fehér gyolcs fejfedőben, a teve pokrócpúppal, seprűre bogozott rongyfejjel baktat a sivatagban.

Busómaszk

A mohácsi farsangon a busók torzonborz bundában, fából faragott, kosszarvú ördögálarcban ijesztik el a telet. Készítsd el te is a busómaszkot. A kivágott részleteket ragaszd az álarcra. A hátát kartonnal keményítsd, fűzz bele gumit, és vágj két kis rést rá a szemednek. Végül színes papírszalagokból ragassz szakállt az állára.

Beküldte Búzási Noémi tanító néni osztálya
a nagyváradí Szacsvay Imre Iskolából

DÖME ZSUZSA

Hónapsoroló

Levizsgázom januárban
kreszből*, és már februárban
meg is egyezünk az árban,
próbaút lesz márciusban,
kifizetem áprilisban,
májusban jól megtankolok,
júniusban sok a dolog,
júliusban alig eszem,
benzint veszek a pénzemen,
furikázom augusztusban
szemben a körforgalommal.
Jaj! Karambol szeptemberben.
Szerelőhöz: októberben.
Ha elkészül novemberben,
decemberig meg se állok,
mindenkire rádudálok:
Tü-tü-tü-tü-tü-tü-tü- tüüüüüüüü!

* KRESZ – közlekedési szabályok
Magyarországon

**Sájter Klaus a csíkszeredai Csipike
Óvodából nem az egyetlen olvasónk,
aki szereti a buszokat. Kicsiket és
nagyokat, trolikat, csuklósokat, he-
gyen-völgyön kanyargókat.**

Hány kereket sikerül
megszámolnod?

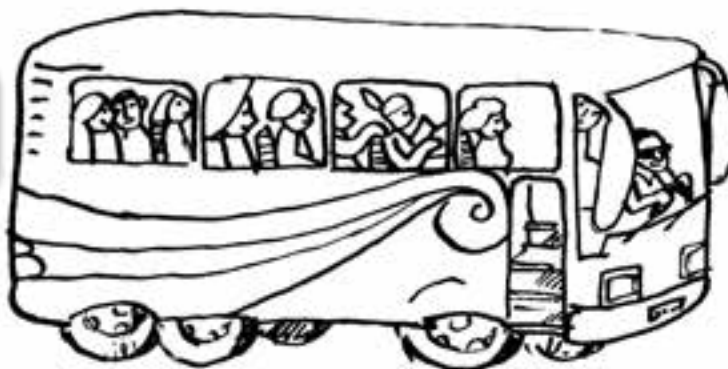

Hogy hívják a kanyar-
gós hegyi utat?

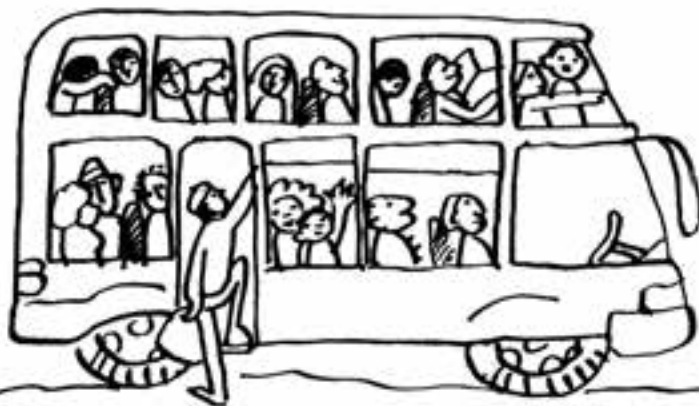
Színezd ki
a rajzot!

Rajzolj sofőrt azokba
a járművekbe, amelyekben
nincs.

Melyik busznak van
a legtöbb utasa?

BAK SÁRA rajza

NYULÁSZ PÉTER

Mi az?

Csápja van, de nem bogár,
villanydrótok alatt jár,
nagyvárosban láthatsz sokat,
szállítja az utasokat.

BALAJTHY FERENC

Túl az Óperenciáson

Túl az Óperenciáson,
Hegyen-völgyön, vízmosáson,
Ott, hol a világnak vége,
S manók hívnak meg ebédre.

Túl az Óperenciáson,
Űrcsapáson, éren-nádon,
Ott, ahol a madár se jár,
A Nap a csillagokkal hál.

Túl az Óperenciáson,
Dimben-dombon, földtúráson,
Ott, hol a vég az végtelen,
S ami képes, mind képtelen.

Túl az Óperenciáson,
Ahol valóság az álom,
Ott, hol a világnak vége –
Kezdődik a világvége.

Mi lehet túl az Óperencián?
Mindenik manónak saját kis bolygója van.
Vezesd haza őket.

DÖBRENTÉY ILDIKÓ

Ajtós mese

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy ajtó. Az ajtó kinyílt, és kigurult rajta Durrancs autó. Már régen nem járt a forgalomban, ezért minduntalan azt mondta: Durr! és féltősen pislogott két reflektor-szemével.

A kormányánál Jancsi bohóc ült, a nagy tányérpörgető. Rózsás kistányért pörgetett

az orrán, mivel készült az esti díszelőadásra.

Durrancs autó hirtelen azt mondta: Durr!, és nem mozdult többet. Kilyukadt a kereke.

A rózsás tányér elgurult. Gurult, gurult, kopp-kopp-kopp, végigkopogott a lépcsőn, a lépcső aljában ugrott egyet, és – csörr! – ezer darabra tört.

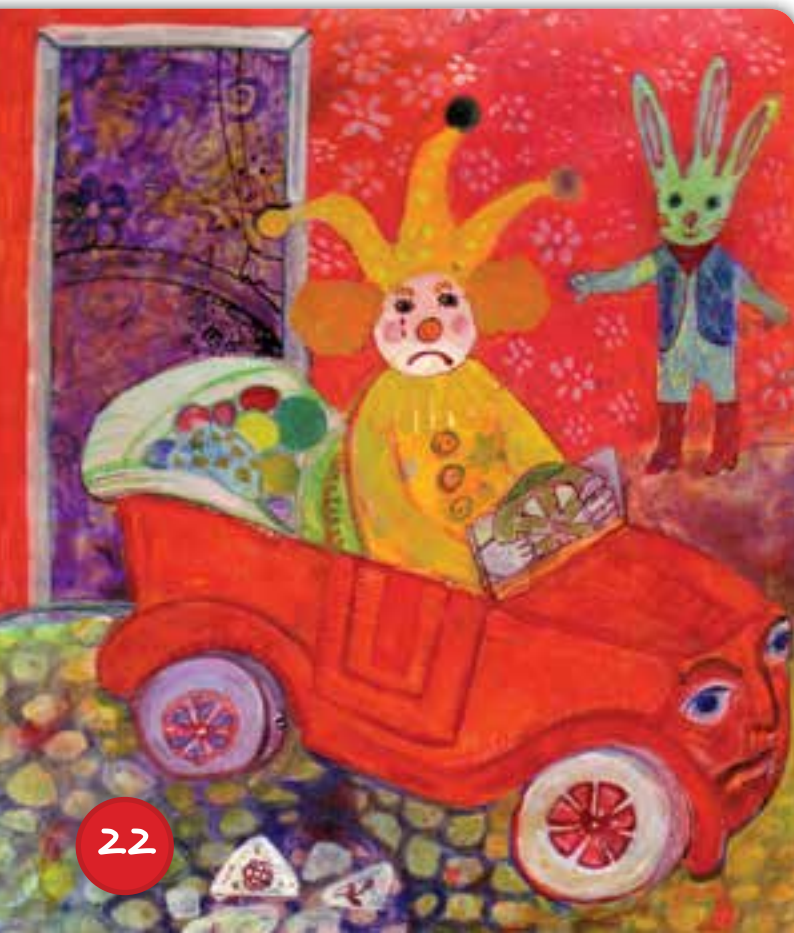
– Jaj, a tányérom! A málodai pörgőtányérom! – siránkozott Jancsi bohóc. – Mehetek Málodába újat venni! De mivel menjek Málodába, mikor az autóm kereke is lyukas? Jaj, mi lesz az esti díszelőadáson?

Kilovagolt az ajtón csikos százlábúján Jakab, a lovaglónyúl. A lovaglónyulak arról híresek, hogy három fülük van, kékek, és bu tákat kérdeznek. Jakab azt kérdezte:

- Összetört?
- Össze.
- A tányér?
- A tányér! – mérgelődött Jancsi bohóc.
- Mérges vagy?
- Mérges! Mert nincs mivel Málodába mennem! Kölcsönadod a százlábúdat?
- Nem adhatom, fáj a lába!

Akkor látta Jancsi bohóc, hogy a százlábú sántít a hátsó lábára.

Felhívták a hajókikötőt, de ott azt mondták, hogy harminc napos vihar van, és nem indíthatnak hajót. Felhívták a repülőteret, ott meg azt mondták, hogy harminc napos köd van, és nem indíthatnak repülőt.

Kiröpült az ajtón Diána, a kisboszorkány. A kisboszorkányok arról híresek, hogy seprűnyélen lovagolnak, csíkos cipőcskét hordanak, és nagyon okosak. Diána azt mondta:

– Tessék, Jancsi bohóc, kölcsönadom a söprűmet!

– Mégiscsak lesz esti díszelőadás! Köszönöm a söprűt! – derült fel Jancsi bohóc.

Jakab lovaglónyúl megszólalt:

– Söpörni fogsz?

– Söpörni!

– A tányért?

– A tányért! Majd! Ha visszatértünk!

Jancsi bohóc intett Diánának. Felpattantak a seprűnyélre, és elindultak Málodába. Durrancs autó és Jakab lovaglónyúl sokáig integetett utánuk.

Diána kisboszorkány seprűjében az volt a furcsa, hogy hátrafelé repült. A felhőknek, madaraknak, meg az égi táltosparipáknak ez persze nagyon tetszett. Szét is húzták a harminc napos ködöt, mint egy függönyt. Így érkeztek Málodába.

Málodában minden, de minden a fák lombjában terem. Van ott cipőfa, kalapfa, párnafa, sőt még fagylaltfa meg peregfa is.

Diána és Jancsi bohóc addig kerestek, addig kutattak, míg találtak egy tányérfát. Óvatosan szedtek egy pörgőtányért az esti díszelőadáshoz. Fordultak volna vissza, ám Jancsi bohóc meglátott egy autógumifát. Gyorsan szakított egy jó erős autógumit

Durrancs autó kerekére. Diána is meglátott egy kenőcsfát. Szakított egy tubus lábkenőcsöt Jakab százlábújának a hátsó lábára.

A díszelőadás végén a közönség hatvan-nyolc percig tapsolt Jancsi bohócnak, a nagy tányérpörgetőnek. Jancsi bohóc hatvan-nyolc percig hajlongott, aztán beült az autójába, és elégedetten visszazötyögött az ajtóhoz, amelyikkel a mesémet kezdtem. Az ajtó kinyílt, és ők begurultak, belovagoltak, berepültek rajta. Azóta sem látta őket senki.

Így volt, nem így volt, ez egy ajtós mese volt!

Micimackó, Malacka és a maszkabál

MILNE meséjét továbbszötte SIGMOND JÚLIA

MALACKA: Jó reggelt, Micimackó!

MICIMACKÓ: Szervusz, Malacka! Valami baj van, hogy ilyen korán megjelentél?

MALACKA: Nincs semmi baj, csak nagyon-nagyon izgulok.

MICIMACKÓ: Miért izgulsz, Malacka?

MALACKA: Egy hét múlva maszkabálba hívott meg minket Róbert Gida.

MICIMACKÓ: Tudom. De miért kell ezért izgulni?

MALACKA: Mert még mindig nem tudtam eldönteni, hogy minek öltözzem.

MICIMACKÓ: Malacka, hiszen tudod, hogy Kangamama segít elkészíteni a jelmezedet.

MALACKA: De mindenkinek magának kell kitalálnia a saját jelmezét. És ti-
tokban kell tartanunk, hogy legyen meglepetés.

MICIMACKÓ: Értem, Malacka! Ha nekem sem akarod elmondani, én igazán nem haragszom meg.

MALACKA: Jaj, drága Micimackó, dehogy akarom előtted titokban tartani! Azért jöttem, hogy tanácsot kérjek.

MICIMACKÓ: Legszívesebben milyen jelmezbe öltöznél?

MALACKA: Katicabogár szeretnék lenni, de nem tudok repülni. Gondoltam csigabigára is...

MICIMACKÓ: Jaj, be unalmas lenne csigalassan a földön csúszkálni! Mi lenne, ha sétáló napernyőnek öltöznél?

MALACKA: Jujjj, be érdekes lenne!

MICIMACKÓ: Kangamamának van egy csodaszép, virágos napernyője.

MALACKA: De hogy sétálna az a napernyő?

MICIMACKÓ: Úgyesen úgy tartanád, hogy ne lássák a fejedet. De ha álarcod lenne, senki sem ismerne fel!

MALACKA: Köszönöm a segítséget! Rohanok máris! Mondd, te milyen jelmezt választottál?

MICIMACKÓ: Ne haragudj, Malacka, de még neked sem mondom el. Hadd legyen igazi meglepetés!

MALACKA: Jó, rendben. Jujjj, alig várom már a maszkabált!

MESÉLŐ: Róbert Gida nagy örömmel fogadta az álarcosbálba érkező barátait. Micimackó bohócnak öltözve egyfolytában bukfencezett. Nyúl varázslóként jelent meg, fekete cilinderben, fekete köpenyben, varázspálcával. Füles és Tigris menyasszony és vőlegény volt. Kangamama függönye volt a fátyol, Füles virágkoszorú alá próbálta elrejteni fülét. Tigris farkát elegáns kabát takarta, fején fekete kalap díszelgett. Bagoly pillangóként röpködött a többiek feje fölött. Kangamama szakácsnő volt, kendővel, köténnyel, fakanállal. Zsebibaba kuktaként ugrabugrált körülötte. Malackát az ernyő alatt senki sem ismerte fel.

Róbert Gida megvendégelte őket, táncoltak, mulattak.

Ti is jól szórakoztatok az álarcosbálban?

FORRÓ ÁGNES rajzai

Ügyesedjünk

• **Jankó Ágnes és Bartha Evelyn óvónők** apróságai a **kolozsvári Gyermekvilág Óvodában** a farsangi ajtódíszat gyékényből fonták, termésekkel, tobozzal, fonallal alakították mókás bohócfejjé.

• **Szodorai Melinda tanító néni szilágyssomlyói nebulói** háromféle bohóccal vidították a farsangot: bábut készítettek papírhengerből, képet ragasztottak színes papírból, végül maguk is bohócokká változtak kis csáköval, álarcával és mókás orral.

• Egyszerű és nagyszerű a **zilahi Református Wesselényi Kollégium** kisdíákjainak bohóca, amelyet **Poenar-Nagy Csilla Zsuzsánna tanító néni** segítségével készítettek kartonból, fonalból és gombokból.

• A gyergyószentmiklósi Kós Károly Iskolában, **Sándor Réka** tanító néni osztályában kollázs-bohócok készültek. Egy a módszer, de annyiféle a bohócfej, ahány gyerek van az osztályban.

• **Kis Magdolna** tanító néni előkészítősei a **bánffyhungyadi Vlegyásza Szakképző Líceum**-ban sziporkázó jégkristály ruhába öltöztették az öreg tölgyet.

• Saját arcukra méretezték az állatálarcokat, baglyot, pillangót, katicát **Szilágyi-Székely Melinda** tanító néni magyarlapádi kisdíákjai.

• **Harai Júlia, Harai Erzsébet** tanító néni zabolai kisdíákja körformából hajtogatta, majd rajzolt keretbe ragasztotta a térhatású bohócot. Figyeljétek meg, milyen elmés szerkezettel koppintja fejbe saját magát a mókamester.

Szárnnybontó

Maszkos a maszkabál,
Aki jön, maszkban jár.
Maszkban jár minden pár,
Még az is, aki vár.
Aki vár, aki áll,
Aki párt nem talál.
Aki párt nem talál,
Szomorú maszkabál.

Hindric Tamás,
Magyarlóna

Én kicsi bohóc vagyok,
Bolondozni jól tudok.
Krumpli orrom térdig ér,
Gyere velem, nevéssél!

Gábor Ágnes,
Gyergyószárhegy

György Dalma,
Gyergyószentmiklós

Dandóczi Csenge,
Marosvásárhely

Icipici február
Latyakban táncikál.
Icipici olvadt táj,
Nincsen semmi
Dolga már.

Mihók Alexandra,
Gyergyószentmiklós

Farsangkor akárki lehetsz,
és szebbnél szebb jelmezbe öltözhetsz.
Lehetsz kalóz vagy esetleg katona,
állat és szörny, vagy annyi is elég,
hogy boldog légy, és érezd jól magad!

Incze Hunor, Gyergyószentmiklós

Sándor Anett,
Szászrégen

Játszanak a gyermekek,
Kinn ülnek a hidegben.
Kinn ülnek, benn ülnek,
Jó meleg van odabent?

Harai Rebeka, Zabola

Kerezsi Boglárka,
Kézdiszárázpatak

Fóris Márk,
Szilágycseh

A kismackó mézet eszik,
Barlangjában elrejtőzik.
Összegyűlt az egész család,
Téli álmod alusznak már.
Itt a tavasz, jaj, de jó,
Felébred a kismackó.

Madarász Bernadett,
Gyergyószentmiklós

Dec-dec-december,
meg-meg-megremeg.
Ár-ár-január,
megfázott a fülem már.
Feb-feb-február,
február a végén jár.

Simon Nóra,
Csíkdánfalva

Egy téli napon Dörmi, a medvebocs megéhezett, és lement a tóra
halászni. De amint rálépett a jégre, a jég beszakadt alatta.

– Segítség! – kiáltotta Dörmi.

A szarvas épp arra járt. Odanyújtotta az agancsát, Dörmi beleka-
paszkodott, és kihúzta a jéghideg vízből.

Dörmi megköszönte a szarvasnak a segítséget, visszaballagott
a barlangba. Annyira reszketett, hogy még azt is elfelejtette,
hogy miért ment a tóhoz. Üres hassal elaludt. Azóta sem ment
többet télen a tóra halászni.

Kispál Kriszta Edina, Brassó

Makkai Júlia
Boglárka,
Kolozsvár

Csipike postája

Szeretnél varázsló, mackó, pillangó vagy balett-táncos lenni? Farsang van, a karneválon bármivé válhatsz. Minek öltözől? Küldj képet a csoport, az osztály jelmezbálgáról. Míg várjuk, felsoroljuk azokat, akik mostanában írtak, rajzoltak nekünk: **Cornea Edina**, Marosfelfalu; **Balló Edina**, **Nagy Zoltán Szabolcs**, **Siklódi Csongor Áron**, **Márton Tamás**, **Vágási Fanni**, Marosvásárhely; **Nagy Bianka**, Gyergyóditró; **Borsai Kriszta és Dóra**, Magyarnagykapus; **Farkas Benjámin**, Szilágysomlyó; **Both Kamilla**, Csikmadaras; **Csis Nikoletta**, Székelyderzs; **Képiró Orsolya Evelin**, **Márton Ágnes**, Kolozsvár; **Varhanyoszi Nikolett**, Mikola; a **túrterebesi**, a **magyarszováti**, a **szilágypaniti** óvoda; a **kolozsvári N. Titulescu Iskola**

I. D; a **gyergyószentmiklósi Fogarasy Mihály Iskola** I. A; a **nagyváradi Szacsvey Imre Iskola** előkészítő B; a **szatmárnémeti Bălcescu-Petőfi Iskola** előkészítő osztálya; a **kovásznai** I. B; a **zilahi**, a **zsibói**, a **zabolai**, a **tordai** előkészítő; az **ivói I-II.**; a **krasznai** I. C; a **csíkszentgyörgyi** II. osztály.

• Együtt könnyebb a munka, és vidámabb a mulatság. A **szatmárnémeti M. Eliade Iskolában** **Román Melinda**, **Leiti Mónika** és **Koncz Tünde** tanító néni osztályának közös farsangi bálgán a népes sereg-nél csak a jókedv volt nagyobb.

Vágd ki a bélyeget,
és ragaszd
a gyűjtőlapra!

		6

E lapszám támogatói:

● **Búzási Noémi tanító nénitől** nemcsak a pontos, szép munkát, hanem a felszabadult ünneplést is megtanulták tavalyi előkészítősei a **nagyvárad**i Szacsvey Imre Iskolában. Látható, mennyire jól érezték magukat farsangi „bőrükben”.

● A marosvásárhelyi 6-os Napköziotthonban **Bálint Zsuzsa, Codarcea Tímea, Cseh Emőke, Madarász Tünde, Muresan Réka és Szabó Enikő** óvó nénik minden kis csemetéje bekapcsolódott a szabadtéri mesejátékba. Mennyi próbatétel, mennyi izgalom! De végül sikerült megtalálni a három elveszett királylányt, **Mosolyt, Jóságot, Bátorságot**.

● A **mikolai** Gellért Sándor Iskola előkészítő osztályát **Barna Boglárka tanító néni** öltözteti melegen fel hagyományaink, anyanyelvünk értékeibe. A kis művészek büszkén mutatják egyik őszi rajzukat.

Címlap:

**A marosvásárhelyi
Dacia Iskola
IV. C osztálya**

SZIVÁRVÁNY, kisgyermek képes lapja.

Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Főszerkesztő: ZSIGMOND EMESE. Képszerkesztő: MÜLLER KATI. Lapterv: Könczey Elemér. Honlapszerkesztő: Komáromy László. Műszaki szerkesztő: Várdai Éva. Megrendelhető a szerkesztőség címén: 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101.

E-mail: naps.sziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001

A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., SÚC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR–EDITURA S.R.L. CUI: 210622.

Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221–776x

Rajz-üzenet

Kozma Kata,
Szilágypanit

Barabás Márk,
Székelyudvarhely

Rab Ibolya,
Zabola

Kovács Erik,
Szászrégen

Jánói Ákos,
Kovácsna

Ára 3 LEJ, 400 FT